Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II.

Wien, 1794 Seite 1887

Quelle:
Copyright:

ergo Sereniſſime Princeps quantulumcunque meum erga catholicam Eccleſiam tam miſere hæreticorum prauitate diſcerptam ac deformatam zelum demonſtrem — falcem in alienam meſſem mittere non erubeſco; cum — perſpectiſſimum habeam, necdum eadem diuulganda ab Auctore typis mandari. Exſpacians itaque latius in amæniſſimum Concionum Præſulis Neapolitani campum — floſculos — auulſi et in hunc libellum congeſſi. — Si Tua Serenitas — comprobabit, impenſi huius ſtudij me minime pœnitebit, expeditiorem me etiam in poſterum ad deſcribenda, quæ reſtant, quamplurima ſentiet.

CCCCLXXX.

673 Codex chartaceus lat. Sec. XVI. Folior. 145. 4. nitide ſcriptus hoc Titulo eſt: *Ad Sereniſſimum et Illuſtriſſimum Principem ac Dominum, Dominum Mathiam Archiducem Auſtriæ — Chriſtianæ Fidei circa Euchariſtiæ Sacramentum Exercitatio. Per F. Valentinum Fricium Burgauienſem ordinis Minorum regularis obſeruantię eidem Ser^mo. Principi a ſacris confeſſionibus, eiusdemque ordinis per Germaniam, Vngariam, Bohemiam et Poloniam Generalem Commiſſarium.* E Praefatione, quae incipit: *Si Tibi videbor Sereniſſime Archidux Mathia, in eo quod pridem pro tua pietate mihi demandaras, tuam diutius, quam par fuerit, expectationem tenuiſſe, quiduis mihi potius obijci patiar, quam hoc vlla mea tibi gratificandi negligentia contigiſſe* &c. liquet, Autorem profectione *Neapolitana*, adverſa quatuor menſium valetudine, cura extruendi Franciſcanae Familiae *Viennenſis* Monaſterii, et commiſſorum ſibi, vt minimum, *trium millium hominum Seraphici ordinis* hactenus impeditum fuiſſe, quo minus *Mathiae* obſequeretur. Opus deinde ſuum ita adumbrat: *Poſito diuinæ Scripturæ teſtimonio, de conditis a Deo primis humani generis parentibus, de conſtituta ipſis fidei erga Deum lege, quam perfidia violarint, et violando naturæ ſuæ integritate exciderint, diuinam in ſe iram prouocarint, vitioſa et corrupta natura ſuam poſteritatem infecerint; eo rem deduco, vt oſtendam quouis tempore Deum ab hominibus fidem erga ſe ad ſalutem exegiſſe, et Sacramentorum ſiue in veteri ſiue in noua lege a ſe inſtitutorum ſalutarem vſum in fide ipſis collocaſſe: Inde ad Euchariſtiæ ſacramentum conſiderationem transfero, eique via quadam fidei ſic inſiſto, vt ex ijs, quæ authoritate diuina tenenda ſunt, ea in medium producam, quæ de illo ſacramento ſemper docuit et credidit Catholica Eccleſia: nec alijs fere, quam accerſitis e Scriptura teſtimonijs in iſta conſideratione vtar.* E Patribus non niſi ad *Ambroſium* et *Auguſtinum* parce ſe provocaturum, nec nominaturum *Eccleſiae calumniatores.* Mox ad Hominum de labore ſuo judicia, ad Stirpis *Oſtriacae* (ita enim ſcribit)